

сусовы. Тѣ мысляхѫ че щѣше да основе земно царство и не можехѫ да разберѫтъ че той самъ щѣше да стане жъртва зо грѣхове-тѣ на свѣтъ-тѣ. И споредъ Марка и Лукѣ тѣ и тогава не го разбрахѫ (Мар. 9, 32; Лук. 9; 45). И даже подиръ вѣскрѣсеніе-то му тѣ го пытахѫ. ‘Господи, въ това ли врѣме ще вѣстановишъ царство-то въ Израилѣ?’ Дѣ. 1; 6.

П. Защо ученици-ти ся много оскърбихѫ?

О. Защото много обычахѫ Іисуса и много имъ бѣше мѫчно да мыслятъ за страданія-та и смирѣнія-та му.

П. Що трѣбува ный да правимъ когато мыслимъ за страданія-та Іисусовы?

О. Трѣбува да ся оскърбявамъ за грѣховети си, които бѣхѫ причина на страданія-та му.

П. Когато дойдохѫ въ Капернаумъ що станѫ?

О. А когато дойдохѫ въ Капернаумъ, пристѣпихѫ при Петра тїя които беряхѫ дань тѣ по двѣ драхмы зо храмъ-тѣ, и рекохѫ: Вашій учителъ не плаща ли двѣ-тѣ драхмы? Казува Петъ: Плаща. Ст. 24. Исх. 30; 15: Неем. 10; 32, 33.

П. Каква бѣше тая дань?

О. Тя бѣше ежегодишенъ даръ за иждивеніе-то на Храмъ-тѣ. (Неем. 10; 32, 33). Въ начало тя бѣше половинъ сиклъ (Исх. 30; 13) а въ врѣме-то Нееміево една третина отъ сиклъ. Въ врѣме-то Іисусово плащахѫ тайжъ дань въ Римски пары по двѣ драхмы, които бѣхѫ измѣнени съ среброменители въ пары-ты па храмъ-тѣ (Мат. 24; 12. Іоан. 2; 14). Двѣ драхмы бѣхѫ 7 гроша, и статиръ-тѣ въ 27 стихъ бѣше четыри драхмы, точна дань за двама человѣци. Тая дань бѣше волна, но почти вся-